

Forsvarsministeren (P. Munch): Nedlæggelsen af Landbefæstningen vil ikke kunne fritage København fra at blive behandlet som en befæstet By, thi dertil er Kystbefæstningens Bevarelse tilstrækkelig. Hvis man vil udelukke Anvendelsen af de Regler, der gælder for befæstede Byers Vedkommende, paa København, vil det være nødvendigt at give Tilslutning til de videregaaende Forslag, vi under den fremtidige Behandling af vort Militærvæsen vil fremkomme med: Nedlæggelsen af hele Befæstningen ved København.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 42 Stemmer mod 11.

Formanden: Da Lovforslaget er blevet ændret her i Tinget, vil det nu blive tilbagesendt til Folketingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

Forhandlingen genoptoges.

Hauch: Det Lovforslag, som det høje Ting her har faaet til Behandling, beskæftiger sig med i sjælden Grad intime Forhold, idet det berører og i meget høj Grad kan komme til at berøre de allermost private Forhold i et Samfund, Forholdet mellem Ægtefæller indbyrdes og imellem disse og deres Børn. Dette hør man erindre, og man bør derfor ogsaa ved den endelige Udformning af Lovforslaget anlægge den største Varsomhed med Hensyn til Indførelse af nye Principper. Mangfoldige af de Lovforslag, der gennemføres her paa Rigsdagen, har jo noget af Eksperimentets Karakter over sig, hvilket i og for sig er naturligt og rimeligt, idet Rigsdagen stadig har Lejlighed til at foretage Ændringer, naar Lovenes Virkninger har givet Erfaringer. Paa det her nævnte Omraade bør man imidlertid utvivlsomt i høj Grad være forsigtig med Hensyn til at eksperimentere, dels paa Grund af Sagens hele intime Karakter og dels, fordi Erfaringerne først vil indgaa efter adskillige Aars Forløb, og fordi man derfor vil være afskaaret fra at oprette de Skader, der eventuelt maatte være sket. Den nugældende Ægteskabslovgivning er imidlertid saa

spredt, og adskillige af Retsreglerne deri saa forældede og utidssvarende, at en ny Lovgivning paa dette for Samfundet og de enkelte Medlemmer af Samfundet saa betydningsfulde Omraade maa anses for i høj Grad ønskelig. Naar det f. Eks. med den nuværende Ordning for Indgaaelse af Ægteskab er saaledes, at borgerlig Ægteforening ikke kan ske, med mindre den ene af Ægtefolkene tilhører et andet Trossamfund eller staaar udenfor Folkekirken, saa er et saadant Forhold i sig selv ganske urimeligt; det er ganske utidssvarende, at den ene af dem, der agter at indgaa Ægteskab med den anden, skal udtrede af Folkekirken, dersom de begge ønsker at give deres Ægteskab retsgyldig Kraft gennem borgerlig Ægteforening, naar Forholdet maaske er det, at de begge vedblivende ønsker at staa som Medlemmer af Folkekirken. Det maa ogsaa derfor siges at være naturligt, at det foreliggende Lovforslag modtoges med Velvillie, jeg kan sige fra næsten alle Sider her paa Rigsdagen, da det blev fremsat i det andet høje Ting. Efter som Tiden imidlertid er gaaet, er der, dels her paa Rigsdagen og navnlig udenfor Rigsdagen, rejst en hel Række Betæneligheder overfor en Del af Lovforslagets Paragraffer, og disse Betæneligheder synes overfor adskillige af dets Bestemmelser at være i ret høj Grad begrundede.

Lovforslaget hviler paa 2 Betænkninger, der er afgivne af en skandinavisk Kommission, som blev nedsat i 1910, og som havde til Opgave at udarbejde Forslag til en ensartet skandinavisk Lovgivning for Ægteskabs Indgaaelse. I 1913 afgav Kommissionen Betænkning over og stillede Forslag om Regler for Indgaaelse og Opløsning af Ægteskab. Lovforslaget, som det her foreligger for det høje Ting, afviger fra Kommissionsforslaget med Hensyn til Indgaaelse af Ægteskab, idet Kommissionsforslaget gik ud paa frit Valg imellem kirkelig og borgerlig Ægteforening, hvorimod Lovforslaget fastsætter borgerlig Ægteforening som den eneste Form, der giver Ægteskabet retsgyldig Kraft. I de andre skandinaviske Lande har man allerede indført den valgfrie Ordning. Det vil altsaa ses, at der, saafremt Lovforslaget gennemføres i den Skikkelse, hvori det her foreligger, sker et Brud paa den fælles skandinaviske Lovgivning, som vel maa have været Forudsætningen for Kommissionens Nedsættelse i sin Tid. Dertil kommer saa, at 917 af 1181 danske Menighedsraad har udtalt sig enstemmigt for